

Разом з тим слід визначити недоліки моделі Дюпона:

1. Неповна оцінка рентабельності діяльності підприємства тільки за показником рентабельності власного капіталу;
2. Проблема ризиків;
3. Різна вартісна оцінка чинників прибутку та власного капіталу. [5]

Список використаних джерел:

1. Аналіз рентабельності підприємства з використанням моделі Дюпона/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : - https://pidruchniki.com/1500032653681/ekonomika/analiz_rentabelnosti_pidpriyemstva_vikoristannnyam_modeli_dyupona
2. ПАТ «Львівська кондитерська фабрика «Світоч»/[Електроннийресурс]. – Режим доступу : -<https://smida.gov.ua/db/participant/00382154>
3. Ушеренко С.В., Шевчук Н.В. Ефективність управління капіталом металургійних підприємств України. /С.В. Ушеренко, Н.В. Шевчук // Актуальні проблеми економіки. Науковий журнал. – 2015.- № 8. – С. 204 – 212.
4. You Control — повне досьє на кожну компанію України [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://youcontrol.com.ua>
5. Управління рентабельністю власного капіталу з використанням багатофакторної моделі Дюпона/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : - <https://core.ac.uk/download/pdf/147042093.pdf>

УДК 336.6

*Демченко Д. В.,
студент,*

*Науковий керівник - Волкова І.В.,
ЕК ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Визначення економічного зносу при оцінці бізнесу

В сучасних умовах одним із головних джерел стабільності економічної системи, економічного зростання і розвитку інноваційних процесів є здатність

економічних суб'єктів аналізувати доступну інформацію та приймати раціональні рішення в умовах невизначеності.

Одним із інструментів системного аналізу при прийнятті економічних рішень є оцінка вартості активів. В сучасних умовах структура балансу та рентабельність слугують індикаторами кредитоспроможності підприємств. Отже, будь – які негативні зміни в економіці відображаються на вартості їх активів та здатні спровокувати припинення фінансування, погіршення умов отримання ресурсів, а в деяких випадках закриття та ліквідацію підприємства.

На жаль, наразі такий час, коли окремі підприємства, або навіть — уся економіка загалом, відчувають зовнішній та внутрішній тиск, який впливає на вартість активів. У такий період єдино можлива стратегія для менеджменту, зокрема й успішних компаній, часто полягає в тому, аби просто хоча б максимально зменшити розмір неминучих втрат.

Чимало досвідчених експертів вважають, що причиною зниження вартості активів вітчизняних компаній є погані мікро- та макроекономічні показники. Серед головних причин фахівці називають:

- зниження зовнішнього попиту;
- політичний тиск, який змушує бізнес згортатися;
- погані показники економічного розвитку країни.

У цих умовах після відповідних техніко-економічних розрахунків роблять закриття (ліквідацію) неефективних, нерентабельних структурних робочих місць, що і призводить до втрати частини нормативної виробничої потужності і нормативної продуктивності підприємства, тобто економічного зносу підприємства.

Тому актуальність теми обумовлена необхідністю вдосконалення методичного інструментарію оцінки ринкової вартості майнових комплексів підприємств, зважаючи на посилення контролю за її якістю у рамках модернізації економіки і переходу на інноваційні основи її розвитку.

Економічний знос виявляється у скороченні попиту на вироби за рахунок зовнішніх факторів (внутрішньогалузевих змін, скорочення попиту на певні види

продукції, зниження якості або нестачі сировини, адміністративних обмежень тощо). Втрати внаслідок ліквідності виробів на ринку обернено пропорційні економічному зносу (чим більший знос, то більші втрати внаслідок ліквідності). Під час оцінки спеціалізованих об'єктів, які беруть участь у виробництві сукупного продукту, економічний знос зумовлений цілою низкою причин, зокрема загальноекономічними або внутрішньогалузевими змінами, у тому числі скороченням попиту на певний вид продукції або зниженням якості сировини, робочої сили, допоміжних систем, споруд та комунікацій, а також змінами правового характеру.

Економічний знос підприємства називається також зовнішнім рівнем, - це втрата вартості майна в результаті впливу зовнішніх по відношенню до майна чинників. Різні зовнішні чинники (міжнародні, національні, галузеві або локальні) впливають на величину доходу від використання майна, і таким чином на його ринкову вартість.

Для визначення економічного зносу необхідно проаналізувати всі економічні характеристики об'єкта оцінки та його галузевого середовища на певний час й дату оцінки.

Економічний знос, на відміну від фізичного та функціонального, завжди вважається необоротним.

В навчальній та методичній літературі зазвичай виокремлюють дві групи методів оцінки економічного зносу:

- 1) методи, засновані на порівнянні продажів подібних об'єктів при стабільних та змінених зовнішніх умовах;
- 2) методи, засновані на аналізі втрат доходу (метод капіталізації втрат доходу).

Економічний знос підприємства в абсолютних величинах дорівнює різниці між його нормативною виробничою потужністю і потужністю, що залишилася після її часткової втрати. Відносна величина економічного зносу підприємства оцінюється в долях одиниці або відсотках.

Економічний знос (%) визначається за формулою:

$$З\epsilon = 1 - \frac{MK_{pв} - HA_{pв} - HA_{вл}}{ЗВЗ} \cdot 100,$$

де $МК_{pв}$ – ринкова вартість майнового комплексу, розрахована з використанням доходного підходу без урахування оборотних активів;

$HA_{pв}$ – необоротні активи, оцінені за ринковою вартістю;

$HA_{вл}$ – необоротні активи, оцінені за вартістю ліквідації.

$ЗВЗ$ – залишкова вартість заміщення необоротних активів, визначена за витратним підходом.

Таким чином, зовнішній економічний знос з'являється у випадку, коли уряд намагається контролювати ринок ззовні. Зниження вартості активів, що пов'язано з економічним зносом, зумовлюється надлишковою пропозицією в економіці та наявністю конкуренції. Зазвичай інвестиції не усувають економічного зносу, який може зійти нанівець зі зміною умов у галузі. В ідеалі визначати економічний знос потрібно кількома методами оцінки. Зазначені методи оцінки економічного зносу не можна використовувати для всіх видів власності та галузей. Насамперед, необхідно вивчити актив та галузь з метою виявлення економічного зносу та методу його оцінки.

Список використаних джерел:

1. Тимощик Л.П. Економічний знос майнових комплексів промислових підприємств - методи розрахунку // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. - 2009. - No 1 (197). – С. 12-15. – Режим доступу: <http://www.spfu.gov.ua/userfiles/pdf/200901.pdf>
2. Методи розрахунку величини економічного зносу, враховується при розрахунку вартості майнових комплексів - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://ekon.in.ua/metodi-rozrahunku-velichini-ekonomichnogo-znosu-vrahovuyetesya-v2.html>
3. Ревуцкий Л. Д. Сущность экономического износа предприятия и упрощенные методы его оценки// ОЦЕНЩИК.РУ [Електронний ресурс] –

Режим доступу: <http://www.ocenchik.ru/docs/2187-ekonomicheskii-iznos-predpriyatiya-uproshchennye-metody-ocenki.html>

УДК 336.7

*Драмарецька В.Е.,
студентка 6 курсу
кафедри Фінансового менеджменту та
фондового ринку
Науковий керівник - Іоргачова М.І., к.е.н*

Деякі теоретичні аспекти фінансового потенціалу підприємства

В умовах мінливості та невизначеності ринкового середовища важливою складовою, що забезпечує безперервність діяльності та розвиток підприємства в короткостроковій та довгостроковій перспективі, є фінансові ресурси. Кількісний та якісний склад фінансових ресурсів підприємства залежить від стану та розвитку його фінансового потенціалу.

Враховуючи специфіку фінансового потенціалу підприємства, вважаємо, що під фінансовим потенціалом підприємства слід розуміти сукупність взаємопов'язаних та взаємодоповнюючих елементів, що надають можливість для досягнення запланованих фінансових результатів в поточному періоді та в майбутньому.[1]

Основним елементом фінансового потенціалу є фінансові ресурси підприємства. На їх формування та використання впливають внутрішні та зовнішні чинники. Формуються фінансові ресурси підприємства за рахунок власних, позикових і залучених коштів. [1]

На нашу думку, показники, які характеризують фінансовий потенціал підприємства, можна поділити на п'ять основних груп. [2, с. 125]:

- 1) показники майнового стану;
- 2) показники ліквідності;